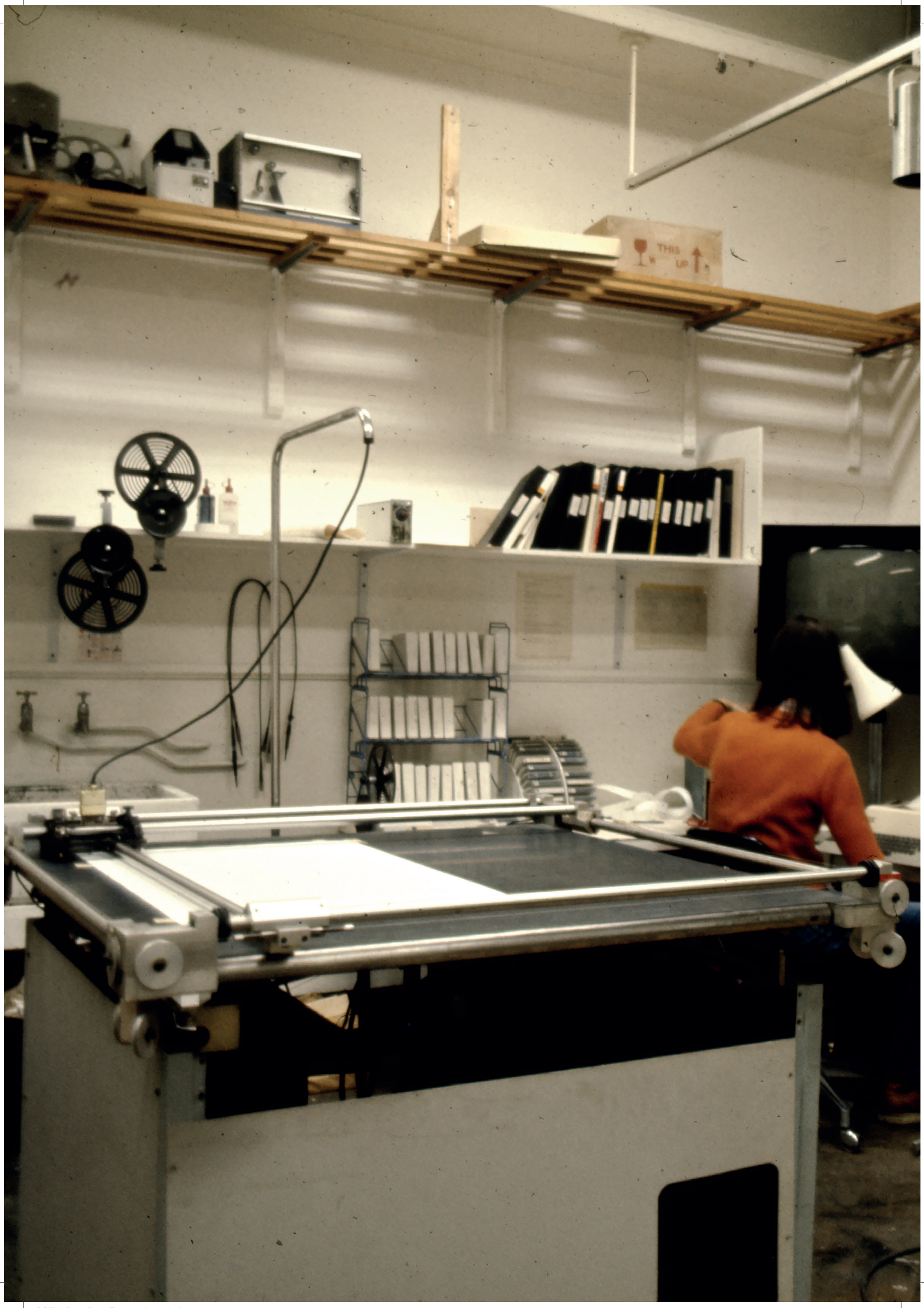
THIS
UP

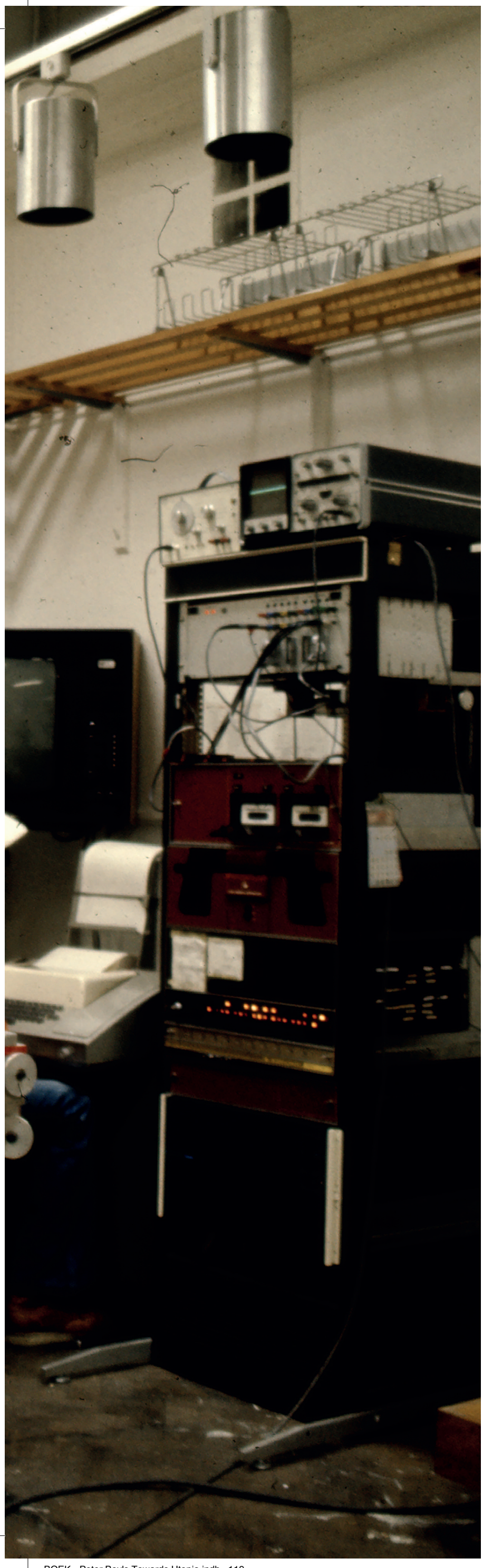

Rob Van Kranenburg

Being is being

Being is being, and as it is, not just actually, but as it is, I could leave it at that, and I would if in the universe of Peter text would be an accessory;

Zijn is zijn

Zijn is zijn, en omdat het is, niet zoals het nu is maar zoals het *is*, zou ik het daarbij kunnen laten. En dat zou ik ook doen als in het universum van Peter de tekst een bijkomstigheid, een accessoire, zou zijn.

accessoire

/akseswaʀ/

substantief

1.

“accessory” (Engels), in het dagelijks gebruik

iets wat aan iets anders kan worden toegevoegd om het nuttiger, veelzijdiger of aantrekkelijker te maken.

“optionele accessoires zijn onder andere een batterijoplader en een schouderriem”

synoniemen: bijlage, extra, toevoeging, add-on, retrofit, adjunct, aanhangsel, toebehoren, (bijgevoegd) component, uitrusting, aanvulling

“camera-accessoires zoals statieven en flitsers”

2.

“accessory” (Engels), in de rechtspraak

iemand die hulp verleent aan de dader van een misdrijf zonder er zelf aan deel te nemen.

“zij werd beschuldigd van medeplichtigheid aan moord”

synoniemen: medeplichtige, partner in crime, aanstichter, bondgenoot, medewerker, complotteur, handlanger, samenzweerder

In het universum van Peter is dit het geval, en toch ook weer niet. Dus ik denk dat ik wel iets mag schrijven, en dat het schrijven op zich ook zinvol is. Ik schrijf niet over zijn werk of over de wereld, ook niet over wat vanzelfsprekend is voor zijn handlangers, bondgenoten en medeplichtigen. Maar ik schrijf om hem te danken, dat hij zoveel meer doet dan zijn eigen pad te volgen. Hij baant een weg door het bos waarbij hij kruimels achterlaat zodat anderen hem kunnen vinden. Die hebben maar één van die vele ragfijne, nauwelijks zichtbare, hoorbare of tastbare draden te volgen die dan leiden naar de open plek in het bos, of zoals sommigen verwoorden: naar het kind dat speelt aan de rand van het water: Aletheia.

Over het begrip zichzelf worden

Het begrip? Nu ja, zeg maar: ‘Over het zichzelf worden’. Begin alvast maar te bewegen. Elk werk begint met een bepaald ritme. Aan elk werk dat je ziet, gaat een bepaalde beat vooraf. Maar die beat is wel steeds verschillend.

Peter is een van de weinige aanhangers – of moet ik eerder zeggen meesters – die aan het begin staan van een iteratie. Begin is een woord dat er eigenlijk niet toe doet, maar we kunnen nu eenmaal niet zonder in onze wereld van horloges, vergaderingen en afspraken. Peter staat dus aan het begin van een iteratie die niet alleen een nieuwe basis van kennis vormt, maar die in staat is veel dieper te graven. Zo diep dat hij de notie van data heeft gedefinieerd, die de kern is van deze nieuwe iteratie: het digitale.

Tijd om er even bij stil te staan. We groeiden op in een analoge wereld, waarin elk ander geluid ons vreemd was. Waarin elke opstelling of orkestratie van dingen, soms heel willekeurige – denk aan de vaat in het

BOEK - Peter Beyls Towards Utopia.indb 120 10/4/19 15:17

accessory

/ək ˈsɛs(ə)ri

noun

1.

a thing which can be added to something else in order to make it more useful, versatile, or attractive.

“optional accessories include a battery charger and shoulder strap”

synonyms: attachment, extra, addition, add-on, retrofit, adjunct, appendage, appurtenance, (additional) component, fitment, supplement

“camera accessories such as tripods and flashguns”

2.

LAW

someone who gives assistance to the perpetrator of a crime without taking part in it.

“she was charged as an accessory to murder”

synonyms: accomplice, partner in crime, abetter, associate, confederate, collaborator, fellow conspirator, henchman, conniver

“she was charged as an accessory to murder”

and in Peter’s world it is, and it is not. So, yes, I feel I can write, the writing itself making sense, not of the works or the world, nor in stating the obvious to the associates, fellow conspirators and occasional accomplice, but for saying thank you for doing much more then keep on keeping on, and for building a path and leaving crumbs on it so others can track back and trace one of the multiple and very thin, barely visible, barely audible, barely tangible threads to that open space in the woods, or as some say that child playing near the waters; aletheia.

To the notion of becoming itself.

The notion?

Ah, well, say it: to becoming itself. OK, start moving. Any work starts with a rhythm. There is a beat preceding any of the works you see. It just plays out differently.

Peter is one of the few adepts – or I can say masters – blessed to be at the ‘start’ (not really a word that matters, but still we must use it as we are living in a world of clocks, meetings and appointments) of an iteration that is not just or only a new body of knowledge but that was able to go down to the ground so deep it built the very notion of data, the heart of what constitutes this new iteration; the digital.

This is a good moment to stop and think indeed. Growing up in an analogue world, any ‘other’ noise being ‘strange’, any setting and orchestration of things, random things – oh just picture the dishes in the morning on the sink, the way people were waiting in the bakery – interesting, so interestingly inviting a young artist into believing another ordering of things was possible, another register of listening could exist and eyes should be open to other spectra. In the days before the computer, before computing this longing led

BOEK - Peter Beyls Towards Utopia.indb 121 10/4/19 15:17

droograk of aan een rij wachtende mensen bij de bakker – interessant was. Zo interessant dat die een jonge kunstenaar kon aanzetten om te geloven in een heel andere volgorde van de dingen, in de mogelijkheid van een ander soort register van luisteren en dat je met je ogen kon openstaan voor andere spectra. In dit pre-computertijdperk, nog vóór alles werd berekend, leidde dit verlangen tot verscheidene vormen van tastbare, zichtbare en auditieve kunst. Allemaal vormen, allemaal verschillende pogingen om noties van actualisering in het echte op te sporen. Vandaar ook de metafoor en de metonymie.

En Peter?

Die was net op tijd. Hij is op tijd. De beste van zijn tijd, eigenlijk de enige functie die een kunstenaar hoopt te vervullen.

Het prille digitale ontplooit zich als een combinatie van de naweeën van de industriële automatisering, de wiskunde die complexer wordt en het spelen met radio(golven). Maar het bleef wachten op dat historische moment dat een individu plots kon beschikken over de *input* en *output* van één enkele machine: het was alsof je je ogen opende voor nieuw leven. Al wat voorheen toevallig leek, incidenteel of misschien zelfs fout omdat het zich maar voordeed op één enkel bestaansniveau, was plots geen probleem meer. Wat zich nu openbaarde was geen nieuw formaat, geen nieuwe kunstvorm, geen nieuwe methode, nee, het was een volledig nieuwe productiemodus. Beeld je de vreugde eens in wanneer je je onverhoeds realiseert dat, hoe kil zo'n machine ook kan zijn, deze eigenlijk alle manieren van menselijke waarneming, inclusief alle aspecten van synesthesie, heeft voortgebracht.

Je kon nu al die zogenaamde zwerfkatten te bestuderen, al wat niet netjes op zijn plaats leek. Je gaf altijd al om dit extra dat nooit zomaar een extra was zoals we die nu kennen. Dit wordt stilaan duidelijk voor de ingenieurs en computerwetenschappers die doordrongen zijn van alomtegenwoordige berekeningen, ubicomp en omgevingsintelligentie, en die nu volledig ondergedompeld zijn in het Internet of Things. Maar helemaal in het begin voelde dit nog aan als een soort reddingsoperatie. Waarom zag niemand deze schaduw, waarom nam niemand dit mooie restje mee dat zo fel in het donker scheen? Dachten ze dat het afval was, nee toch? Jawel, dat deden ze! Ongelooflijk. Laten we dus proberen het te redden.

En beeld je nu de opluchting in wanneer je wakker wordt en je de weg vindt naar een realiteit gegrondvest in wiskundig precieze categorieën, ook al is die nog een onbekend gebied vol rijke details. Dit was een wereld van overvloed, niet van schaarste. Je kon voortaan geluid actualiseren als zicht, zicht als tastbare *output*, zicht als geluid, geluid als kleur of als regen. Peter Beyls vestigde zich op deze iteratie van de alchemie, hij verkende elke spelonk en uithoek van dit nieuwe terrein om zijn bevindingen in een enorme variëteit aan *output* uit te storten. Elk

BOEK - Peter Beyls Towards Utopia.indb 122 10/4/19 15:17

FILM STILL EXcam 2008

to many different forms of tangible, visible, audible art, ‘forms’ as in some way or another any of these attempts to trace notions of becoming actualized in the ‘real’. Hence metaphor and metonymy.

And Peter?

He was right on time. He is on time. Timely the best, actually the sole function of, an artist can hope to be.

The early digital is actualizing itself as a combination of the back end of industrial automation, mathematics in a box, radio (waves), but is still waiting for the moment an individual has agency on the input and output of a single machine. That’s like opening up your eyes to a new life. Anything that seemed coincidental, serendipitous, wrong even as it existed on a single proper plane of existence, vanished as a problem in an instant. What was opening up was not a new format, or a new art ‘form’, or a new method, no it was a full-blown new mode of production itself. Imagine the joy when realizing that however cold it could be as ‘machine’ it actually engendered all human modes of perception including all its aspects of synaesthesia.

At first you started out caring for all the stray cats, anything that seemed out of place. You always cared and managed this ‘extra’. An ‘extra’ that never was an ‘extra’, but that we now know. It is becoming apparent to the engineers and computer scientists who lived through pervasive computing, ubicomp, ambient intelligence and are now fully immersed in the Internet of Things. But in the early days it feels like a rescue operation. Why is nobody seeing this shadow, why is nobody picking up this beautiful leftover thing shining so sharp in the dark? Do they think it is garbage? Surely, no? Yes, they do! Unbelievable. Let’s try to save it.

Imagine the relief waking up to, walking up to a reality grounded in categories of mathematical precision yet full-blown granularity of unchartered territory. This was a world of abundance, not scarcity. Actualizing sound as vision, vision as tangible outputs, vision as sound, sound as colour, rain. Peter Beyls inhabited this iteration of alchemy, explored every nook and cranny pouring out his findings in a massive variety of output, each and every one speaking to a new rediscovery in a tone an in a voice legible by us, still living

BOEK - Peter Beyls Towards Utopia.indb 123 10/4/19 15:17

daarvan spreekt van een nieuwe ontdekking op een toon en met een stem die wij kunnen begrijpen, terwijl wij ons nog bevinden in een wereld van stoelen, tafels, mensen die in bakkerijen wachten en afval op straat. Elk van Peters werken draagt de volle openbaring in zich dat er geen verschil bestaat tussen het begin en het einde, er hoeft daartussen niet te worden bemiddeld omdat er nu eenmaal geen tegenstellingen zijn. Het woord om dit fenomeen te beschrijven, is opgeschoven van holistisch naar hybride. Peter heeft de cirkel rond gemaakt, als een slang die zijn eigen staart inslikt. We lijken op een nieuwe drempel te staan waarbij Peters inzichten politiek en aangrijpend worden in de cybernetica die ons dagelijks leven informeert en beïnvloedt.

Goederen, personen, huizen, situaties[1] en industriële processen genereren allemaal data. Ze creëren digitale voetafdrukken en idealiter digitale duplicaten. Deze duplicaten zijn een extra laag waarin alle eigenschappen, in de vorm van data, zijn opgeslagen. Ze zijn op dit moment in het bezit van veel commerciële spelers en staan niet onder het democratisch toezicht van meerdere belanghebbenden. De persoon of instantie die beschikt over deze data, die bepalend zijn in het dagelijks leven, moet verstand hebben van de theorie en de praktijk van de toewijzing, de intrekking, de validatie en bepaling van de aard van dit soort attributen. Voor wie, voor wat, waar en wanneer bestaan ze, en op welke manier? De situatie is ambigu, in die zin dat je de digitale duplicaten nu ook begint tegen te komen in de analoge objecten. Dit is het moment van ontologische verandering. Het vraagt om een nieuw begrip van de notie van de identiteit zelf. Door denken over identiteit te herleiden naar denken over attributen kom je op een gloednieuw terrein van waarden en diensten. In het geval van zelfrijdende auto's zou deze denkwijze kunnen leiden tot nieuwe aansprakelijkheid: niet meer op basis van de identiteit maar op basis van de verbonden attributen. Elke combinatie van de eigenschappen van de bestuurder, de punten op zijn paspoort, zijn eigen persoonskenmerken en die van een bepaalde auto. Deze redenering zou je kunnen doortrekken naar elke andere dienst in het netwerk.

Dit is ook wat er gebeurt op dit eigenste moment

We zitten vandaag in de laatste potentiële overgangszone waarin wij mensen nog beschikken over deze attributen. Dit betekent dat de huidige veranderingspatronen nog steeds bepaalde vormen volgen die wij zelf ooit vastlegden: onze diepgewortelde menselijke angsten, onze hoop en onze dromen. Verandering ontstaat door radicale ideeën die op het begin worden weggecijferd, daarna links en rechts aan bod komen in gesprekken, en in een later stadium evolueren tot iets wat wordt beschouwd als normaal. Op dat

1 'The public review of Classification of Everyday Living Version 1.0 CSPRD03', gepubliceerd op https://lists.oasis-open.org/archives/coel-comment/201805/msg00000.html, afgesloten op 23 mei 2018. Er kwamen geen opmerkingen binnen.

BOEK - Peter Beyls Towards Utopia.indb 124 10/4/19 15:17

PERFORMING AT Museum of Contemporary Art ARC2, Paris 1976

NIGHT HAWKS, 2004

BOEK - Peter Beyls Towards Utopia.indb 126 10/4/19 15:17

in a world of chairs, tables, people waiting in bakeries, and litter in the streets. Each and every one of the works carries within itself the full revelation that in the beginning and in the end, there is no difference, there is no to mediate as there are no opposites. And as the word to describe that has moved from holistic to hybrid, here we are – and as Peter has come full circle, a serpent swallowing its own tail – we feel we are at a new threshold where Peter's insights become political and poignant in cybernetics informing and influencing our everyday lives.

Goods, persons, houses, situations[1] and Industrial processes all radiate data and create digital footprints and ideally twins. These twins exist as sets of properties in an analytic layer that is in many commercial hands at the moment but not under democratic multi stakeholder control.

Whoever or whatever gains agency in and on that layer (which defines governance of the everyday) must grasp the practice and theory of assigning, withdrawing, validating and defining the very nature of entitlements; who/what/when/where exists how and why? The situation is hybrid in the sense that the digital twins actually begin to actuate back in the 'analogue' objects. This is the moment of ontological change. It demands a new toolset on the notion of identity itself. Uncoupling identity in thinking of "entitlements' opens up a new field of value and services. In the case of self-driving cars this way of thinking could argue for liability not with real person-identities but with 'entitlements'; any combination of a particular driver (with particular points on a passport and certain characteristics) and a particular car. This reasoning can be extended to any service in the network.

This is happening as we speak.

We are experiencing the last potential zone of transition with humans in agency. This implies that patterns of change still follow forms that are set by deeply rooted human fears, hopes and dreams. Change requires radical ideas that are marginalized, turning into messy zones of conversation, ending up in relatively more moments of perceived 'normality'. Then 'all of a sudden' the ideas that were once threatening seem logical and acceptable. This pattern, underlying the Gartner cycles, is the defining moment of the Anthropocene. As machines, machine learning, Big Data, AI are beginning to deliver scenarios on which business decisions are being made in all domains, except for now the political, the window of opportunity to anchor human agency into what is rapidly becoming a blurred connectivity of humans and machines, is... now. And now means now, today. Not tomorrow. The facts are not negotiable.

The work entitled *Heading for Utopia* (aka the Flags Project) [image 1] precedes, actu-

1 The public review of Classification of Everyday Living Version 1.0 CSPRD03, announced in https://lists.oasis-open.org/archives/coel-comment/201805/msg00000.html, closed on 23 May 2018. No comments were received.

BOEK - Peter Beyls Towards Utopia.indb 127 10/4/19 15:17

moment lijken ideeën die ooit nog bedreigend waren plots heel logisch en aanvaardbaar. Dit patroon, dat aan de grondslag ligt van de Gartner-cycli, is het bepalende moment van het Antropoceen. Nu machines machinaal leren en Big Data en artificiële intelligentie zelf scenario's beginnen leveren waarop zakelijke beslissingen worden genomen in allerlei domeinen – de politiek voorlopig nog uitgezonderd – is het enige moment om het menselijk beschikkingsrecht te verankeren in iets wat razendsnel een soort wazige verbinding van mens en machine aan het worden is... nu! En nu betekent: nu meteen, vandaag. Niet morgen. Over deze feiten kun je niet onderhandelen.

In het werk *Heading for Utopia*, ook bekend als *het Vlaggenproject* wordt dit proces zichtbaar. Het gaat hieraan vooraf, het actualiseert en verklaart het. Dit werk abstraheert de banale eigenschappen van nationale vlaggen met het volledige scala aan diepere emotionele verbanden die eraan werden gegeven door de institutionele macht. Al deze eigenschappen worden gelijkwaardig behandeld en samengevoegd tot een algoritmische laag die vervolgens nieuwe instantiaties produceert.

Dit is een van de belangrijkste inzichten in de hedendaagse maatschappij nu we steeds meer opschuiven naar een wereld waarin software en algoritmische resultaten als gelijkwaardige partners in de besluitvorming worden beschouwd. Zijn is zijn, *being is being*, Beyls is Beyls.

128/500 / PB_ coming full circle

alizes and explains this process. It abstracts mundane properties from different flags that denote national countries and the full range of deep emotional attachments brokered by raw power. It treats these properties equally and then mixes them up in an algorithmic layer only to produce new instantiations.

It is one of the key insights in the world today as we are moving into a world where computing capabilities and algorithmic outputs are becoming equal partners in decision making. Beyls is Beyls.

[1] HEADING for utopia, 2018, audovisual installation (detail)
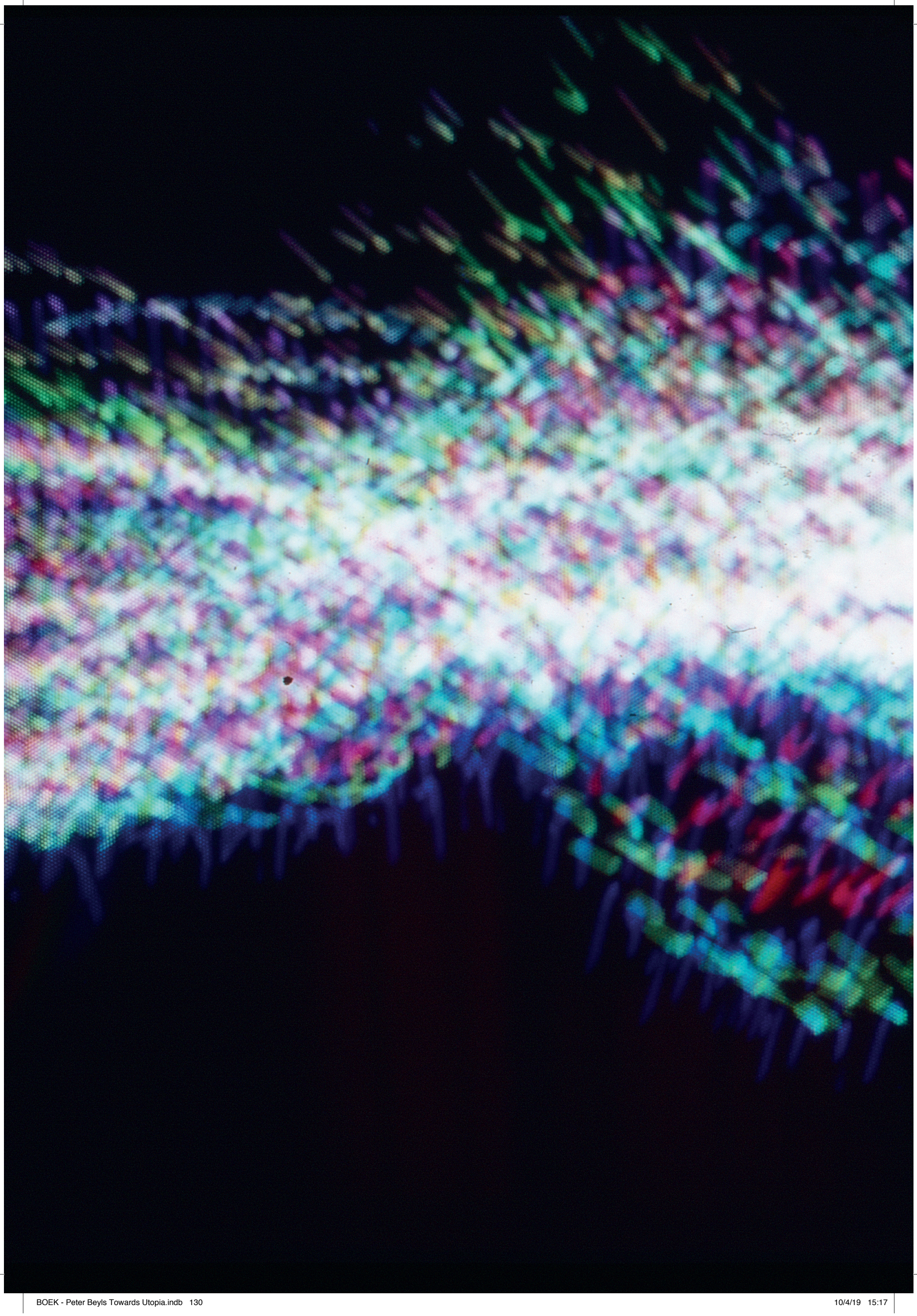
BOEK - Peter Beyls Towards Utopia.indb 129 10/4/19 15:17